

În grădina lui Ion

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E netedă, trasată din creion,
Copaci înalți, gazonul încă verde,
Un paradis grădina lui Ion,
În ea te regăsești și te poți pierde.

Spre seară nostalgii, de-un roșu pur,
Îmbracă norii albi în pelerină
Și-al fanteziei negru abajur
Pare brodat de noaptea ce-o să vină.

Te-aștept sub via rumenă pe-un tron
De struguri parfumați, o ciocârlie
Te-ndeamnă în grădina lui Ion
Să vii, să te scufunzi în poezie.

- Aștept un anotimp prielnic când
Copacii vor fi iarăși plini de floare,
Vom lua la pas cărările trecând
Peste dezghețul timpului. Cu soare

Vom înveli răsadurile și
O să rugăm pământul să le crească,
Un adăpost în care vom sădi
Poeme noi, din mana lor cerească

Să ne hrănim când plouă monoton...
De-oi obosi de-atâta simetrie,
Acolo, în grădina lui Ion,
O să adorm pe-un fir de păpădie.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif